İtilaf devletleri, Türklere karşı ortak bir cephe kurup savaşmayı göze alamadılar. 11 Ekim 1922'de Mudanya'da imzalamayı kabul ettikleri bir mütareke ile Trakya'yı Yunan kuvvetlerinden alarak Türklere teslim etmeği, İstanbul'da TBMM hükümeti yönetiminin kurulmasını, barış antlaşmasının yapılmasından sonrada boğazlardan çekilmeyi kabul ettiler (Mudanya Mütarekesi).

Düşman Bursa vilayetinden ve tekmil yurdumuzdan kovuldu. 11 Ekim 1922'de Mudanya Mütarekesi imzalandı. 24 Temmuz 1923 de Lozan barış Antlaşması imzalandı. Lozan antlaşmasıyla Türkiye, Misak-ı Milli sınırlarını ve tam bağımsızlığını dünyaya kabul ettirmiş bulunuyordu. Ulu önder Atatürk'ün yüce dehası önünde diz çöküp el bağladılar.

Mondros Mütarekesinden, Lozan Konferansının öncesine kadar Türkiye'de büyük bir devrimin iki büyük olayı gerçekleşmişti. Bunlardan biri milli sınırların tespiti ve istilacı orduların yurt dışına atılması, ötekisi de milli hâkimiyet ilkesine dayanan TBMM'nin kurulmasıydı.[29]

Bu sırada İstanbul'da saltanat hükümeti varlığını sürdürmekteydi. Saltanat hükümeti, Kurtuluş savaşına bir katkıda bulunmadığı gibi düşmanlarla da işbirliği yapmış bu yüzden Türk halkı karşısında itibarını kaybetmişti. Ayrıca temsil ettiği anlayışta yeni Türk devletinin yapısına uygun değildi. Dolayısıyla yıkılması tarihi bir zorunluluktu. Mudanya Mütarekesinden sonra itilaf devletlerinin Ankara hükümeti ile birlikte, Türkiye'nin meşru hükümeti saymağa devam ettikleri İstanbul hükümetini de Lozan Konferansına davet etmeleri üzerine, TBMM 1 Kasım 1922'de çıkardığı bir kanunla saltanatı

[29] Meydan Larousse c.19 s. 499

halifelikten ayırarak ortadan kaldırdı. Sultan Vahdettin, halifelik sıfatı üstünde kaldığı halde, sorumluluk korkusu ile 17 Kasım 1922'de İngilizlerin Malaya zırhlısına sığınarak İstanbul'dan kaçtı. ... 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet ilan edilerek Cumhurbaşkanlığına Mustafa Kemal seçildi; ... Dört ay sonra da Cumhuriyetçilik ilkesi ile bağdaşmasına hiçbir surette imkân bulunmayan halifelik kaldırılarak Osmanlı hanedanı üyeleri memleket dışına çıkarıldı (3 Mart 1924).[30]

Yurtdışına çıkarılan Osmanlı hanedanları (Osman oğulları) bilahare Türkiye'ye gerçek anlamda geri dönüşleri 1952 yılında çıkarılan 5958 sayılı kanunla gerçekleşir, bir kısmı da daha sonra 1974 yılında çıkarılan (Cumhuriyetin 50. Yılı Nedeniyle Bazı Suç Ve Cezaların Affı Hakkında Kanun) ve kanuna eklenen bir madde ile Türkiye'ye girişleri serbest bırakılmıştır.[31]

[30] Meydan Larousse c. 19 s.500

[31] Bardakçı Murat, "Son Osmanlılar" Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İstanbul 2006. s. 64 - 65